

MIGRACIONES

CONTEXTE HISTÒRIC

Durant el període entre 1950-1975 Catalunya va ser un focus d'atracció d'immigrants provinents del sud d'Espanya.

El saldo migratori en aquests vint-i-cinc anys va ser 1.390.000 persones. Aquestes xifres indiquen que el 34% de la població de Catalunya no hi havia nascut.

Les persones que emigraven provenien sobretot de Múrcia, Andalusia i Extremadura.

Una de les causes d'aquest fet va ser la baixa renda per càpita dels llocs d'origen dels immigrants on es va originar una alta tensió demogràfica sobre els recursos que va desencadenar l'emigració a les àrees de major desenvolupament industrial i menor creixement vegetatiu.

Una altra causa de la immigració que es va produir en algunes zones de Catalunya va ser la necessitat de mà d'obra a la indústria que a partir dels anys cinquanta va anar creixent.

Els emigrants van anar principalment a les àrees urbanes de la costa, entre el Tarragonès i l'Alt Empordà. A l'àrea metropolitana de Barcelona es va trobar la primera concentració obrera de tot l'estat.

Barcelona i la seva àrea d'influència, entre els anys 1960 i 1970, van tenir un creixement demogràfic espectacular passant de 2.500.000 milions a 3.500.000 d'habitants.

Aquest augment va produir una mala gestió de territoris sobretot a l'hora de construir nous barris, on s'edificava sense planificació i sense dotar-los del mínims serveis.